

klart til Orde i den allerede citerede Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Rode: man kan ikke holde sig tilbage. Og naar vi nu ved, hvilken udmærket Taler det ærede Medlem er, hvorledes intet Ord undslipper ham, som ikke er overvejet, vejet paa den fineste Guldvægt — en i Sandhed misundelsesværdig Evne —, forstaar man jo, at naar det siges, at man kan ikke holde sig tilbage, saa siges dermed i Virkeligheden ogsaa: men man vilde i Grunden uhyre gerne. Det er jo netop Sagen, for hvad er der at vinde for de Radikale ved et Valg? Det er jo saa klart, at Udsigterne vilde være forfærdende. Jeg berørte det, da jeg citerede det ærede Medlem Hr. Hauges Udtalelser paa Mødet i Odder. Derom sagde det ærede Medlem Hr. Rode: Nu er min gode Ven Hr. Hauge ikke brutal, allermindst overfor mig. Det minder om Situationen i „Genboerne“, hvor v. Buddinge staar overfor Smedesvend Madsen, som er en stærk Mand med gode Kræfter; v. Buddinge frygter noget Situationens Udvikling, og saa siger han til Madsen: „Kære Ven“. Men Madsen er ikke videre tilbøjelig til at gaa ind paa dette med „kære Ven“, og Situationen udvikler sig og stiger dramatisk op til den bekendte Sang, hvori det bl. a. hedder: „Kanskesens du inte forstaar'ed, men det er din egen Skyld; du har mit Hjerte bedaaret, og derfor saa skal du ha' Prygl.“ Der er i disse Sætninger en egen folkelig, lidt ejendommelig Logik, som kan synes haard, men det er jo et rammende Udtryk for Forholdet mellem det radikale Parti og Socialdemokratiet. De Radikale har bedaaret Socialdemokraterne ved deres Villighed til at gøre Socialdemokratiets Gerning, og nu er de kommet saa vidt, at nu skal de have Belønningen, nu skal de have Prygl. Derfor passer ogsaa Slutningsverset saa fortræffeligt. Det ender som bekendt saaledes, at Smedesvend Madsen siger: „Men skrig dog ej saa gefærligt, jeg slar dig jo bare ihjell!“ Der er heller ingen Grund for de Radikale til at skrike saa gefærligt, det maa man jo erkende, set fra et socialdemokratisk Synspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Rode talte mange forargede Ord om den højtærede Statsminister. Her rejser sig uvilkaarligt det Spørgsmaal: Er nu de Radikale netop de rette Mænd til at tale om Forargelse i denne Forbindelse? Jeg skal ikke besvare Spørgsmaalet, men jeg ved, at enhver af de tilstedeværende vil kunne besvare det og kun kan besvare det paa een Maade.

Er det saa berettiget at mobilisere Forargelsen netop i den samme Tale, hvor man aabent erkender, at man har gjort sig skyldig i et Misbrug af en Grundlovsbestemmelse? Det ærede Medlem Hr. Rode vil jo nødig lade sidde paa sig, at de Radikale og Socialdemokraterne havde begaaet noget mindre intelligent ved at stoppe Forslaget om Kaserneloven ved Hjælp af Grundlovsbestemmelsen om Ekspropriation, men i Iveren for at bjærge Intelligensen gik det lidt ud over Moralens. Naar man erkender, at denne Grundlovsbestemmelse er givet med det bestemte Formaal at værne Ejendomsretten mod et Overgreb ad Lovgivningens Vej, begaaet af en tilfældig Majoritet, og man saa staar op her i Tinget og siger: Det, vi vilde, var slet ikke at forhindre Ekspropriation, det interesserede os ikke, nej, det, vi vilde, det var at lave Obstruktion mod en af Landets lovgivende Forsamling paa lovlig Vis vedtagen Bevilling, saa gør man sig skyldig i en Brug af en Grundlovsbestemmelse i Strid ikke blot med andres Forudsætninger for denne Grundlovsbestemmelse, men med sine egne tydeligt udtalte Forudsætninger.

De Radikale kan ikke holde sig tilbage. De ser Faren, og derfor: paa den ene Side et Frieri til Venstre, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har besvaret, paa den anden Side en beskedent Paamindelse til Socialdemokratiet om, at en Gennemførelse af deres Program kan der naturligvis ikke være Tale om, hvis de bliver Regering. Det kan kun blive en skrøbelig Regering, siger det ærede Medlem Hr. Rode til det stærke Socialdemokrati, kun en skrøbelig Regering kan Socialdemokratiet i Øjeblikket stille paa Benene. Ja, det er jo et Moment til til ikke at ønske at faa en socialdemokratisk Regering i dette Øjeblik. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at en saadan Regering vilde blive en stor Skuffelse for de socialdemokratiske Vælgere. Det er ganske utvivlsomt, for saa kommer Forfaldstiden for alle de Veksler paa Fremtiden, som Socialdemokratiet i saa rigt Maal har udstedt.

Nu ligger Situationen altsaa ganske utvivlsomt saaledes, at det konservative Folkeparti i Øjeblikket har det i sin Haand at fremkalde et Valg. Vi har set, at man fra to Partiers Side og maaske fra flere har ønsket at give sig Udseende af at være tapper i Haab om, at vi vilde forhindre dette Valg. Nu maa vi ganske vist for vort Vedkommende lægge Ansvaret